

дръзките синкопи в обръщението, изчистването от условности и междинни обяснения по формулата „А е подобно на Б“. Обръщам специално внимание на тази статия - обръщение към ромката не толкова заради голямата степен на актуалност на говоренето за другия и за жената, колкото заради заложените тук модел на природното, управляван кой знае защо тъкмо по законите на лирическото обемане. Вселената е видяна като система от концентрични обръчи, които трябва да бъдат последователно разчупвани с цел проникването на „аз“-а в пространството, маркирано в случая като сумарно огнище на тайни, но притежаващи уютата на ежедневието места. Свързването на това поэтапно проникване с образа „хиляди стъклени стени“ носи такъв тип на естрадно поетическо внушение, който добре оголва механизмите на въздействие на поетичното изобщо и става представителен за стратегийните цели на посланието. Отказът от използването на всякаква друга тоналност, различна от тази на глобализираното присъствие или от тази на битовата конкретика, е категоричен и окончателен.

Към паметното „Обръщение към жената ромка“ не само тематично, но и стилистично отпращат стихотворенията „На лейди Даяна“ и „Сафо“, при което е забележително, че първото произведение е апликирано със снимка на самата Даяна, а второто - с графика, в която на преден план виждаме профили на ромка, а на заден - каруцата, превърнала се в емблема на скитническото обхождане на света. Домашната и географическа метафорика си дават среща в „На лейди Даяна“: „за последен подслон - гнездо“ и „от недрата на вулканите ми“, но също така и географията на книжните образи пулсира между прякото цитиране на Жулиета и непрякото на Клеопатра. Лирическият герой поглъща и двете и се възползва от наслоенията и конотациите, свързани с тях - нещо, което недвусмислено напомня за механичното присъединяване на „другаря М. Пашов“ към стоящите дори над другарството Сталин, Тито, Димитров. В подобен ключ бихме могли да четем и „Сафо“: „Илевият ти меридиан не познава живота / нито десният ти екватор - престарял...“ („Джипси рай“, бр. 1/1998, стр. 28).

По-важното, обаче, когато става дума за анализиране на макроструктурите на дадено периодично издание, е по какъв начин посочените представи се преработват от контекста на останалите цялости. Подобна операция вече направихме с набелязването на синонимните редове на природното в „Романо ило“. За опъването на тетивата на тропите до краен предел, до прага на скъсването, та